

**Holger K. Nielsen (SF):**

Hr. Tinning fra VS efterlyste SFs holdning til dette her. Jeg troede ellers, at vi havde gjort rede for den både ved første- og andenbehandlingen. Vi mener ikke, at dette her i ét og alt er den bedste løsning på praktikpladsproblemet. Vi har været kritiske over for det, idet vi mener, der er bedre løsninger, og vi har selv fremsat et beslutningsforslag, hvor vi foreslår en løsning, som udelukkende finansieres af arbejdsgiverne, og hvor der som et sikkerhedsnet etableres en kvotaordning. Vi stillede ved andenbehandlingen et ændringsforslag, hvor vi foreslog en arbejdsgiverfinansiering, men det blev desværre nedstemt. Hvis ellers hr. Tinning havde læst vores betækningsbidrag, ville han have set, at vi faktisk stadig væk satses på en kvotaordning som et sikkerhedsnet, hvis dette her ikke løses.

Men vores grundsynspunkt er, at praktikpladsproblemet er et så alvorligt problem, at vi er villige til at støtte næsten hvad som helst, vil jeg sige. Det skal løses. Vi mener, at det kunne løses på en bedre måde, men problemet er så stort, at det skal løses. Derfor støtter vi dette forslag. Vi mener, der var bedre løsninger, men vi støtter det under det forbehold, at vi, hvis der ikke er sket en løsning ved udgangen af 1982, ønsker at vende tilbage til de forslag, vi selv har stillet, for at pege på, at der så må andre løsninger til. Derfor kan jeg svare på hr. Tinnings spørgsmål, at vi ikke har opgivet eventuelle kvotaordninger. Vi tror, at det bliver nødvendigt som et sikkerhedsnet i sidste ende, men det får vi at se ved udgangen af 1982.

Endelig vil jeg sige, at jeg synes, der er en lille dobbelthed i hr. Tinnings argumentation, når han på den ene side siger, at dette her koster 750 mill. kr., og på den anden side siger, at han ikke tror, problemet løses med det. Udgiften på 750 mill. kr. bliver først udløst i det øjeblik, problemet faktisk løses. Når man beregner, at dette her koster 750 mill. kr., forudsætter man, at problemet bliver løst, netop fordi pengene bliver givet til den enkelte lærling, der bliver ansat i praktik på en virksomhed.

(Kort bemærkning).

**Tinning (VS):**

Jeg ved naturligvis godt – det sagde jeg faktisk også i mit første indlæg – at SF mener, at problemet skal løses ved tvang over for arbejdsgiverne kombineret med en kvotaordning finansieret af arbejdsgiverne selv. Det, jeg spurgte om, var, hvad der får socialistisk folkeparti til at støtte dette her, selv om der ikke er tvang, selv om der ikke er en kvotaordning, selv om der ikke er en arbejdsgiverfinansiering, og selv om der ikke ligger nogen garanti for, at problemet bliver løst. Det er selvfølgelig rigtigt, at man kan sige, at de 750 mill. kr. først bliver udløst i det øjeblik, der bliver oprettet nye pladser, men når vi vedtager denne lovgivning, ligger der også det i det, at vi ikke gør andet ved problemet, end at vi kigger på det engang til oktober og så måske gør noget inden udgangen af året.

Det, der var vigtigt for mig at se, var selvfølgelig at få at vide, om SF tror på, at dette her løser problemet. For hvis man ikke tror det, er det dog at være med til at udsætte løsningen af disse problemer endnu en gang uden en tro på, at der overhovedet kommer noget ud af det.

Jeg spurgte også, om SF troede på, at det var muligt senere at tvinge regeringen til at tvinge arbejdsgiverne på dette her område, for problemet er jo følgende: når vi nu om lidt med SFs stemmer får vedtaget en ordning, som siger til arbejdsgiverne: nu får I så og så meget tilskud i håb om, at problemerne bliver løst, og det så viser sig til oktober eller til december i år, at problemerne ikke er løst, så siger arbejdsgiverne selvfølgelig: ja men så vil vi have mere tilskud. Dertil har undervisningsministeren klart sagt, at det ikke duer med tvang, og at det ikke duer med kvotaordninger, medmindre der er tale om en slags frivillig kvotaordning, som ikke har noget med tvang over for arbejdsgiverne at gøre. Så er problemet, at man i den situation ikke kan forestille sig andet, end at regeringen med rette vil sige: ja men når I kunne støtte det sidst, må vi jo fortsætte ad den vej.

(Kort bemærkning).

**Holger K. Nielsen (SF):**

Til hr. Tinnings oplysning kan jeg sige, at vi har stillet et forslag om en arbejdsgiverfinansieret ordning kombineret med en kvotaordning, men hr. Tinning er sikkert klar